

BAROSS GÁBOR-TELEPI JÉZUS SZÍVE TEMPLOM

Templomunk alapkövének megáldása 1933. május 5-én

Az épülő neobarokk stílusú templom 1933-ban

Baross Gábor-telep határai az 1900-as évek elején és ma

Az épülő torony befejező munkái

A neobarokk stílusú, még torony nélküli templom

Az oltárt Bartha Ágnes Húsvéti bárány című tűzzománc alkotása díszíti

1983-ig Bozó Gyula üvegablak alkotása díszítette a szentélyt

A szentély Duray Tibor Feltámadt Krisztus ábrázoló üvegablakával

Baross Gábor-telep 1950-ig **Nagytétény községhez tartozott**, azóta Budapest XXII. kerületének része. A telep, amelyen ma a plébánia területén fekszik, valamikor szőlőhegy és legelő volt. A parcellázást és a számozott utcák kialakítását 1905-ben kezdték meg, ekkor érkeztek az első tulajdonosok, és az új területet Baross Gáborról (1848-92), a magyar vasúthálózat használatát korszerűsítő „vasminiszterről” nevezték el. A többi utcát a két világháború között alakították ki.

Baross Gábor-telepen az egyházi élet **1926-ban indult el a Templomépítő Bizottság** megalakulásával. Ugyanez év májusában tartották az első szentmisét az iskolában, ahol ettől kezdve több-kevesebb rendszerességgel misét hallgathattak a telep lakói.

1929-ben kapott a telep helyben lakó lelkész, Lényi Vincét, aki megszervezte a képviselő testületet. Ez évben lett Baross Gábor-telep önálló lelkésség, amelynek határa északon a balatoni műút, keleten Budatétény, délen a Duna, nyugaton Diósárok.

Templomunk alapkövét 1933. május 5-én tették le. Bizzer Pál lelkéssége alatt Irsy László tervei szerint indult meg az építkezés, neobarokk stílusban. Mindössze pár hónappal később, **1933. szeptember 3-án Shvoy Lajos megyéspüspök áldotta meg a Jézus Szíve tiszteletére épített, akkor még torony és vakolás nélküli templomot.**

A közösség 1948-ban vásárolta meg a mai plébániaépületet (Dózsa György út 80.), és ez lehetővé tette, hogy 1948. szeptember 3-án az eddigi lelkésség plébániává emeltessék.

A templom tornya és új kórusa Kismarty-Lechner Jenő tervei szerint 1948-51 között épült fel. 1958-ban került sor a szentély és a sekrestye bővítésére, a torony befejezésére és a templom bevakolására. Ez utóbbi építkezések Magdics Imre plébános

(1938-66) emlékét őrzik. **1965-66-ban a II. Vatikáni Zsinat szellemében a modern egyházművészet értékes alkotásaként Bozó Gyula tervei alapján elkészült a templom belső terének mai kialakítása.** A teljesen megújult templomot 1966. szeptember 4-én Kisberk Imre segédpüspök szentelte fel.

A **belső teret** a szentély hátsó falát képező nagyméretű üvegablak uralja. A Feltámadt Krisztust megjelenítő színes üvegablakot dr. Arató Miklós plébános megrendelésére **Duray Tibor (1912-1988) festőművész tervei alapján Mohay Attila üvegművész készítette el 1983-ban.** A Krisztus alakjából kiinduló fénypáncsák külön hangsúlyt kapnak a hátról jövő napfénytől.

Az előző, szintén színes üvegablak (Bozó Gyula: A kitárt karú Jézus a kereszt előtt) állapota 1983-ra nagyon leromlott, ezért volt szükség annak lecserélésére.

A hajó elejében, bal oldalt kapott helyet **Ohmann Béla Magnificat Madonna** címet viselő 2,5 m-es bronzírozott gipszszobra, az angyali üdvözlés Madonnája. Két kezét meglepve tartja maga elé, hogy elhárítsa az Úr kegyét.

Szintén meghatározó eleme a templom belső terének **Pleidell János, festő- és grafikusművész Hétfájdalmú Szűzanya témáját megjelenítő nyolc üvegablaka**, amelyek 1950 és 1954 között készültek, és a templomhajó két hosszanti falát díszítik. Pleidell üvegfestményei bensőségesek, lélekkel telítettek, mély hitet sugárzó képek.

Érdemes megtekinteni **Bartha Ágnes ötvösművész tűzzománc alkotásait** a templomban: az oldalfalakon elhelyezkedő keresztutat, a szószéket díszítő evangélisták alakjait, az oltár frontján található húsvéti bárány-ábrázolást, továbbá a tabernákulum ajtódíszét.